Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (ensimmäinen jaosto)

6 päivänä helmikuuta 2019*

Ennakkoratkaisupyyntö – Ympäristö – Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä Euroopan unionissa – Direktiivi 2003/87/EY – Tarkkailusuunnitelma – Asetus (EU) N:o 601/2012 – 49 artiklan 1 kohdan toinen alakohta – Liitteessä IV oleva 20 kohta – Laitoksen päästöjen laskenta – Siirretyn hiilidioksidin (CO_2) vähentäminen – Saostetun kalsiumkarbonaatin tuotannossa käytetyn hiilidioksidin pois sulkeminen – Pois sulkemisen pätevyyden arvioiminen

Asiassa C-561/18,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Verwaltungsgericht Berlin (Berliinin hallintotuomioistuin, Saksa) on esittänyt 27.8.2018 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 4.9.2018, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Solvay Chemicals GmbH

vastaan

Saksan valtio,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: ensimmäisen jaoston puheenjohtaja J.-C. Bonichot (esittelevä tuomari) sekä tuomarit C. Toader, A. Rosas, L. Bay Larsen ja M. Safjan,

julkisasiamies E. Sharpston,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian perustellulla määräyksellä unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artiklan mukaisesti,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/87/EY tarkoitetusta kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailusta ja raportoinnista 21.6.2012 annetun komission asetuksen (EU) N:o 601/2012 (EUVL 2012, L 181, s. 30) 49 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja sen liitteessä IV olevan 20 kohdan pätevyyttä.

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Solvay Chemicals GmbH ja Saksan valtio ja joka koskee kalsinoidun soodan tuotantolaitoksessa syntyvän hiilidioksidin (CO_2), joka siirretään saostettua kalsiumkarbonaattia tuottavaan laitokseen, laskentaa kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13.10.2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/87/EY (EUVL 2003, L 275, s. 32), sellaisena kuin se on muutettuna 23.4.2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/29/EY (EUVL 2009, L 140, s. 63) (jäljempänä direktiivi 2003/87), tarkoitetuiksi päästöiksi.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

Direktiivi 2003/87

3 Direktiiviä 2003/87 sovelletaan sen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti ”liitteessä I luetelluista toiminnoista aiheutuviin päästöihin ja liitteessä II lueteltuihin kasvihuonekaasuihin”.

4 Kyseisen direktiivin 3 artiklan b alakohdan mukaan päästöjen käsitteellä tarkoitetaan ”jonkin laitoksen lähteistä ilmaan päästettyjä kasvihuonekaasuja tai liitteessä I tarkoitettuun ilmailutoimintaan käytettävästä ilma-aluksesta ympäristöön päästettyjä tiettyjä tähän toimintaan liittyviä kaasuja”.

5 Kyseisen direktiivin 12 artiklan 3 ja 3 a kohdassa säädetään seuraavaa:

”3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kunkin laitoksen toiminnanharjoittaja palauttaa joka vuosi 30 päivään huhtikuuta mennessä kyseisestä laitoksesta edellisenä kalenterivuonna aiheutuneita ja 15 artiklan mukaisesti todennettuja kokonaispäästöjä vastaavan määrän päästöoikeuksia, jotka ovat muita kuin II luvun mukaisesti myönnettyjä päästöoikeuksia, ja että nämä päästöoikeudet mitätöidään sen jälkeen.

3 a. Päästöoikeuksien palauttamisvelvollisuutta ei muodostu päästöistä, joiden osalta on todennettu talteenotto ja kuljetus pysyvään varastointiin laitokseen, jolla on voimassa oleva lupa [hiilidioksidin geologisesta varastoinnista ja neuvoston direktiivin 85/337/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2000/60/EY, 2001/80/EY, 2004/35/EY, 2006/12/EY ja 2008/1/EY ja asetuksen (EY) N:o 1013/2006 muuttamisesta] 23.4.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/31/EY [(EUVL 2009, L 140, s. 114)] mukaisesti.”

6 Direktiivin 2003/87 14 artiklan, jonka otsikko on ”Päästöjen tarkkailu ja raportointi”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Komissio antaa 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä päästöjen sekä tarvittaessa liitteessä I lueteltuja toimia koskevien tietojen tarkkailusta ja raportoinnista asetuksen, joka koskee tonnikilometritietojen tarkkailua ja raportointia 3 e tai 3 f artiklan säännösten soveltamista varten ja joka perustuu liitteessä IV vahvistettuihin tarkkailua ja raportointia koskeviin periaatteisiin ja johon sisältyvissä kunkin kasvihuonekaasun tarkkailu- ja raportointivaatimuksissa täsmennetään asianomaisen kaasun ilmastoa lämmittävä potentiaali.

Tämä toimenpide, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.”

Asetus N:o 601/2012

7 Asetuksen N:o 601/2012 5 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tarkkailun ja raportoinnin on oltava kattavaa ja katettava kaikki direktiivin 2003/87/EY liitteessä I tarkoitettuihin toimintoihin ja muihin mainitun direktiivin 24 artiklan mukaisesti järjestelmään sisällytettyihin toimintoihin liittyvistä päästölähteistä ja päästövirroista peräisin olevat prosesseista ja poltosta aiheutuvat päästöt ja kaikki kyseisten toimintojen yhteydessä eriteltyjen kasvihuonekaasujen päästöt; kaksinkertaista laskentaa on kuitenkin vältettävä.”

8 Kyseisen asetuksen 11 artiklan 1 kohdan sanamuoto on seuraava:

”Kunkin toiminnanharjoittajan tai ilma-aluksen käyttäjän on tarkkailtava kasvihuonekaasupäästöjä toimivaltaisen viranomaisen 12 artiklan mukaisesti hyväksymän tarkkailusuunnitelman perusteella ottaen huomioon sen laitoksen tai ilmailutoiminnon luonne ja toiminta, johon sitä sovelletaan.

_ _”

9 Kyseisen asetuksen 20 artiklan 2 kohdasta ilmenee, että ”toiminnanharjoittajan on tarkkailu- ja raportointiprosessia määrittäessään sisällytettävä siihen liitteessä IV esitetyt sektorikohtaiset vaatimukset”.

10 Asetuksen N:o 601/2012 49 artiklan, jonka otsikko on ”Siirretty hiilidioksidi”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Toiminnanharjoittajan on vähennettävä laitoksen päästöistä mahdolliset hiilidioksidin määrät, jotka ovat peräisin direktiivin 2003/87/EY liitteen I soveltamisalaan kuuluviin toimintoihin käytetystä fossiilisesta hiilestä, kun hiilidioksidi ei pääse laitoksesta ilmakehään vaan se siirretään laitoksesta johonkin seuraavista:

a) hiilidioksidia talteen ottavaan laitokseen, josta se kuljetetaan direktiivin 2009/31/EY mukaisesti sallittuun varastointipaikkaan, jossa tapahtuu sen geologinen pitkäaikaisvarastointi;

b) kuljetusverkkoon, josta se kuljetetaan direktiivin 2009/31/EY mukaisesti sallittuun varastointipaikkaan, jossa tapahtuu sen geologinen pitkäaikaisvarastointi; tai

c) direktiivin 2009/31/EY mukaisesti sallittuun varastointipaikkaan, jossa tapahtuu sen geologinen pitkäaikaisvarastointi.

Kun laitoksesta tehdään muunlaisia hiilidioksidisiirtoja, ei hiilidioksidia saa vähentää laitoksen päästöistä.”

11 Kyseisen asetuksen liite IV, jonka otsikko on ”Laitoksiin liittyvät toimintokohtaiset tarkkailumenetelmät (20 artiklan 2 kohta)”, sisältää 20 kohdan, jonka kohteena ovat ”direktiivin 2003/87/EY liitteessä I tarkoitetut kalsinoidun soodan ja natriumbikarbonaatin tuotantolaitokset”. Kyseisessä kohdassa säädetään otsakkeen B, joka koskee ”tarkkailua koskevia erityisiä sääntöjä”, alla muun muassa seuraavaa:

”Jos kalsinoidun soodan tuotannosta peräisin olevaa hiilidioksidia käytetään natriumbikarbonaatin tuotannossa, hiilidioksidimäärä, joka käytetään natriumbikarbonaatin valmistamiseen kalsinoidusta soodasta, luetaan hiilidioksidin tuottaneen laitoksen päästöiksi.”

Saksan oikeus

12 Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupasta 21.7.2011 annetun lain (Gesetz über den Handel mit Berechtigungen zur Emission von Treibhausgasen; BGBl. 2011 I, s. 1475), sellaisena kuin se on muutettuna, 5 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Toiminnanharjoittajan on liitteessä 2 olevan 2 osan mukaisesti määritettävä laitoksensa päästöt kultakin kalenterivuodelta ja raportoitava päästömäärät toimivaltaiselle viranomaiselle viimeistään seuraavan kalenterivuoden 31 päivänä maaliskuuta.”

13 Kyseisen lain, sellaisena kuin se on muutettuna, 6 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Toiminnanharjoittajalla on velvollisuus esittää toimivaltaiselle viranomaiselle kultakin päästökauppakaudelta 5 §:n 1 momentin mukaista päästöjen määrittämistä ja raportointia koskeva tarkkailusuunnitelma. – –”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

14 Solvay Chemicals on kalsinoidun soodan tuotantolaitoksen, jonka toiminta kuuluu kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmään, toiminnanharjoittaja Rheinbergissä (Saksa). On kiistatonta, että osa kyseisessä laitoksessa syntyvästä hiilidioksidista siirretään toiseen laitokseen saostetun kalsiumkarbonaatin tuottamiseksi, joten kyseistä hiilidioksidia ei päästetä ilmakehään.

15 Unionin tuomioistuin katsoi 19.1.2017 antamallaan tuomiolla Schaefer Kalk (C-460/15, EU:C:2017:29), että asetuksen N:o 601/2012 49 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja sen liitteessä IV olevan 10 B kohdan säännökset ovat pätemättömiä siltä osin kuin niissä sisällytetään järjestelmällisesti kalkinpolttolaitosten päästöihin hiilidioksidi, joka siirretään toiseen laitokseen kalsiumkarbonaatin tuotantoa varten, riippumatta siitä, päästetäänkö tämä hiilidioksidi ilmakehään vai ei.

16 Kyseisen ratkaisun antamisen jälkeen Solvay Chemicals pyysi lupamenettelyssä, joka koski sen laitoksen muutettua tarkkailusuunnitelmaa, kirjeitse 25.9.2017 Deutsche Emissionshandelsstelleltä (Saksan päästökauppaviranomainen) lupaa olla esittämättä kertomusta toiseen laitokseen saostetun kalsiumkarbonaatin tuottamiseksi siirretystä hiilidioksidista sillä perusteella, että koska hiilidioksidi on kemiallisesti sidoksissa saostettuun kalsiumkarbonaattiin, sitä ei päästetä ilmakehään, minkä vuoksi se ei ole direktiivin 2003/87 3 artiklan b alakohdassa tarkoitettu päästö.

17 Saksan päästökauppaviranomainen hylkäsi 21.12.2017 tekemällään päätöksellä kyseisen muutetun tarkkailusuunnitelman. Mainittu päätös pysytettiin oikaisuvaatimuksen jälkeen 4.5.2018. Saksan päästökauppaviranomainen katsoi nimittäin, että unionin tuomioistuin oli nimenomaisesti rajannut 19.1.2017 antamallaan tuomiolla Schaefer Kalk (C-460/15, EU:C:2017:29) pätemättömäksi julistamista koskevan toteamuksensa asetuksen N:o 601/2012 sääntöön, joka koskee sitä, että kalkinpolttolaitoksissa tuotettua hiilidioksidia, joka siirretään saostetun kalsiumkarbonaatin tuottamiseksi, on mahdotonta vähentää päästöistä. Se katsoi lisäksi, että vaikka oli todennäköistä, että kalsinoidun soodan tuotantoa koskeva asetuksen N:o 601/2012 samankaltainen säännös eli sen liitteessä IV oleva 20 kohta on niin ikään pätemätön, sillä ei ole hallintoviranomaisena toimivaltaa olla soveltamatta unionin oikeuden sääntöä.

18 Solvay Chemicals riitautti Saksan päästökauppaviranomaisen päätöksen Verwaltungsgericht Berlinissä (Berliinin hallintotuomioistuin, Saksa) 17.5.2018 nostamallaan kanteella.

19 Koska kyseisellä tuomioistuimella on epäilyksiä asetuksen N:o 601/2012 mainittujen säännösten pätevyydestä, se on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko [asetus N:o 601/2012] pätemätön ja onko se ristiriidassa direktiivin 2003/87 tavoitteiden kanssa siltä osin kuin sen 49 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, että hiilidioksidia, jota ei siirretä mainitun 49 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetulla tavalla, pidetään sen tuottaneen laitoksen päästöinä siitä riippumatta, onko se päästetty ilmakehään vai ei?

2) Onko asetus [N:o 601/2012] pätemätön ja onko se ristiriidassa direktiivin 2003/87 tavoitteiden kanssa siltä osin kuin sen 49 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa, sovellettuna yhdessä mainitun asetuksen liitteessä IV olevan 20 kohdan kanssa, säädetään, että hiilidioksidi, joka siirretään kalsinoidun soodan tuotantolaitoksesta toiseen laitokseen saostetun kalsiumkarbonaatin tuottamiseksi, on järjestelmällisesti sisällytettävä kyseisen laitoksen päästöihin?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

20 Aluksi on täsmennettävä, että asetuksen N:o 601/2012 49 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja sen liitteessä IV olevan 20 kohdan mukaan hiilidioksidi, joka tuotetaan kalsinoidun soodan tuotantolaitoksessa ja siirretään – kuten pääasiassa – toiseen laitokseen saostetun kalsiumkarbonaatin tuotantoa varten, katsotaan ensin mainitun laitoksen päästöiksi.

21 Kysymyksillään, joita on tarkasteltava yhdessä, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin haluaa lähinnä, että unionin tuomioistuin lausuu kyseisten säännösten pätevyydestä, sikäli kuin on niin, että kun niissä sisällytetään järjestelmällisesti kalsinoidun soodan tuotantolaitoksen päästöihin hiilidioksidi, joka siirretään saostetun kalsiumkarbonaatin tuottamiseksi, riippumatta siitä, päästetäänkö kyseinen hiilidioksidi ilmakehään vai ei, ne menevät kyseisen tuomioistuimen mukaan direktiivin 2003/87 3 artiklan b alakohdassa olevan päästöjen määritelmän ulkopuolelle.

22 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artiklassa määrätään, että jos ennakkoratkaisukysymys on samanlainen kuin kysymys, johon unionin tuomioistuin on jo antanut ratkaisun, tai jos kysymykseen annettava vastaus on selvästi johdettavissa oikeuskäytännöstä tai jos ennakkoratkaisukysymykseen annettavasta vastauksesta ei ole perusteltua epäilystä, unionin tuomioistuin voi esittelevän tuomarin ehdotuksesta ja julkisasiamiestä kuultuaan milloin tahansa päättää ratkaista asian perustellulla määräyksellä.

23 Kyseistä määräystä on sovellettava käsiteltävän ennakkoratkaisupyynnön osalta.

24 On todettava, että asetus N:o 601/2012 on annettu direktiivin 2003/87 14 artiklan 1 kohdan perusteella; kyseisen kohdan mukaan komissio antaa muun muassa päästöjen tarkkailusta ja raportoinnista asetuksen, ja tämän toimenpiteen tarkoituksena on muuttaa mainitun direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä. Näin ollen kyseisen asetuksen kyseessä olevien säännösten pätevyyden arvioimiseksi on nyt käsiteltävässä asiassa varmistettava, ettei komissio ole nämä säännökset antaessaan ylittänyt direktiivissä 2003/87 asetettuja rajoja (tuomio 19.1.2017, Schaefer Kalk, C-460/15, EU:C:2017:29, 27 kohta).

25 Direktiivin 2003/87 3 artiklan b alakohdan mukaan ”päästöillä” tarkoitetaan siinä jonkin laitoksen lähteistä ilmaan päästettyjä kasvihuonekaasuja. Kyseisen säännöksen nimenomaisesta sanamuodosta ilmenee näin ollen, että siinä tarkoitettujen päästöjen edellytyksenä on kasvihuonekaasujen päästäminen ilmaan (tuomio 19.1.2017, Schaefer Kalk, C-460/15, EU:C:2017:29, 32 kohta).

26 Tämän osalta on todettava, että pitää paikkansa, että direktiivin 2003/87 12 artiklan 3 a kohdassa säädetään, että päästöoikeuksien palauttamisvelvollisuutta ei ole tietyin edellytyksin päästöistä, joiden osalta on toteutettu talteenotto ja kuljetus pysyvää geologista varastointia varten laitokseen, jolla on voimassa oleva lupa direktiivin 2009/31 mukaisesti. Tämä ei kuitenkaan merkitse sitä, että unionin lainsäätäjä on katsonut, että toiminnanharjoittajat ovat vapautettuja palauttamisvelvollisuudestaan vain pysyvän geologisen varastoinnin tapauksessa (tuomio 19.1.2017, Schaefer Kalk, C-460/15, EU:C:2017:29, 33 ja 34 kohta).

27 Erona asetuksen N:o 601/2012 49 artiklan 1 kohdan toiseen alakohtaan, jossa säädetään, että kun laitoksesta tehdään muunlaisia hiilidioksidisiirtoja, ei hiilidioksidia saa vähentää laitoksen päästöistä, direktiivin 2003/87 12 artiklan 3 a kohta ei sisällä samanlaista sääntöä (tuomio 19.1.2017, Schaefer Kalk, C-460/15, EU:C:2017:29, 35 kohta).

28 Viimeksi mainitun säännöksen, joka itse asiassa koskee vain erityistä tilannetta ja jonka tavoitteena on suosia kasvihuonekaasujen varastointia, tavoitteena tai vaikutuksena ei ole ollut direktiivin 2003/87 3 artiklassa tarkoitettujen päästöjen määritelmän eikä siten tämän direktiivin soveltamisalan, sellaisena kuin se vahvistetaan sen 2 artiklan 1 kohdassa, muuttaminen (tuomio 19.1.2017, Schaefer Kalk, C-460/15, EU:C:2017:29, 36 kohta).

29 Siten sen määrittämiseksi, kuuluuko pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen laitoksen kalsinoidun soodan tuotantotoiminnassa syntyvä hiilidioksidi direktiivin 2003/87 soveltamisalaan sen 2 artiklan 1 kohdan ja liitteiden I ja II mukaisesti, on selvitettävä, johtaako tällainen tuotanto tämän hiilidioksidin päästämiseen ilmakehään (ks. vastaavasti tuomio 19.1.2017, Schaefer Kalk, C-460/15, EU:C:2017:29, 37 kohta).

30 Unionin tuomioistuimen käytettävissä olevista tiedoista ilmenee, että saostetun kalsiumkarbonaatin tuotantoon käytetty hiilidioksidi on kemiallisesti sidoksissa tähän stabiiliin yhdisteeseen. Saostetun kalsiumkarbonaatin tuotantotoiminta ei myöskään kuulu toimintoihin, jotka direktiivin 2003/87 2 artiklan 1 kohdan ja sen liitteen I säännösten, niitä yhdessä luettaessa, nojalla kuuluvat kyseisen direktiivin soveltamisalaan.

31 Kuten 19.1.2017 annetun tuomion Schaefer Kalk (C-460/15, EU:C:2017:29) 39 kohdasta ilmenee, tilanteessa, jossa kalkintuotantolaitoksessa tuotettu hiilidioksidi siirretään saostetun kalsiumkarbonaatin tuotantolaitokseen, on ilmeistä, että – asetuksen N:o 601/2012 49 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja sen liitteessä IV olevan 10 B kohdan mukaisesti – siirrettyä hiilidioksidia kokonaisuudessaan pidetään – riippumatta siitä, päästetäänkö osa siitä ilmakehään vai ei sen kuljetuksen aikana tai vuotojen tai jopa itse tuotantomenettelyn johdosta – sen kalkintuotantolaitoksen päästönä, jossa tämä hiilidioksidi on tuotettu, vaikka tämä siirtäminen ei ehkä aiheuta minkäänlaisia hiilidioksidipäästöjä ilmakehään. Mainituissa säännöksissä luodaan näin ollen olettama, joka ei ole kumottavissa ja joka koskee kaiken siirretyn hiilidioksidin päästämistä ilmakehään.

32 Myös tilanteessa, jossa kalsinoidun soodan tuotantolaitoksessa tuotettu hiilidioksidi siirretään saostetun kalsiumkarbonaatin tuotantolaitokseen, asetuksen N:o 601/2012 49 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja sen liitteessä IV olevan 20 B kohdan soveltaminen luo olettaman, joka ei ole kumottavissa, kaiken siirretyn hiilidioksidin päästämisestä ilmakehään.

33 Näiden säännösten perusteella päädytään siten katsomaan, että tällaisissa olosuhteissa siirretty hiilidioksidi kuuluu direktiivin 2003/87 3 artiklan b alakohdassa tarkoitetun päästöjen käsitteen soveltamisalaan, vaikkei sitä kaikissa tapauksissa päästetäkään ilmakehään. Antamalla asetuksen N:o 601/2012 49 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja sen liitteessä IV olevan 20 B kohdan komissio on näin ollen laajentanut kyseisen käsitteen soveltamisalaa (ks. vastaavasti tuomio 19.1.2017, Schaefer Kalk, C-460/15, EU:C:2017:29, 40 kohta).

34 Kyseisen olettaman vuoksi mainitut toiminnanharjoittajat eivät voi missään tapauksessa vähentää niiden kalsinoidun soodan tuotantolaitoksen kokonaispäästöistä saostetun kalsiumkarbonaatin tuotantoa varten siirrettyä hiilidioksidimäärää, vaikka tätä hiilidioksidia ei kaikissa tapauksissa päästetäkään ilmakehään. Tällainen mahdottomuus merkitsee sitä, että päästöoikeudet on palautettava saostetun kalsiumkarbonaatin tuotantoa varten siirretyn hiilidioksidin kokonaismäärän osalta, eikä niitä voida enää myydä ylijääminä, mikä horjuttaa päästöoikeuksien kaupan järjestelmää tilanteessa, joka kuitenkin vastaa direktiivin 2003/87 lopullista tavoitetta, joka on ympäristönsuojelu kasvihuonekaasujen päästöjä vähentämällä (ks. vastaavasti tuomio 19.1.2017, Schaefer Kalk, C-460/15, EU:C:2017:29, 41 kohta).

35 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että kun komissio on muuttanut direktiivin 2003/87 yhtä olennaista osaa hyväksymällä asetuksen N:o 601/2012 49 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja sen liitteessä IV olevan 20 B kohdan säännökset, se on ylittänyt mainitun direktiivin 14 artiklan 1 kohdassa vahvistetut rajat (ks. analogisesti tuomio 19.1.2017, Schaefer Kalk, C-460/15, EU:C:2017:29, 48 kohta).

36 Esitettyihin kysymyksiin on näin ollen vastattava, että asetuksen N:o 601/2012 49 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja sen liitteessä IV olevan 20 B kohdan säännökset ovat pätemättömiä siltä osin kuin niissä sisällytetään järjestelmällisesti kalsinoidun soodan tuotantolaitoksen päästöihin hiilidioksidi, joka siirretään toiseen laitokseen saostetun kalsiumkarbonaatin tuotantoa varten, riippumatta siitä, päästetäänkö tämä hiilidioksidi ilmakehään vai ei.

Oikeudenkäyntikulut

37 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on määrännyt seuraavaa:

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/87/EY tarkoitetusta kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailusta ja raportoinnista 21.6.2012 annetun komission asetuksen (EU) N:o 601/2012 49 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja sen liitteessä IV olevan 20 B kohdan säännökset ovat pätemättömiä siltä osin kuin niissä sisällytetään järjestelmällisesti kalsinoidun soodan tuotantolaitoksen päästöihin hiilidioksidi, joka siirretään toiseen laitokseen saostetun kalsiumkarbonaatin tuotantoa varten, riippumatta siitä, päästetäänkö tämä hiilidioksidi ilmakehään vai ei.

Allekirjoitukset